Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

137
446

DAGMAR HANSEN.

Blade af en Primadonnas Liv.

K Det Kgl. Bibliotek - Aarhus

Det var en bevæget Aften, da Dagmar Hansens Navn første Gang stod paa Programmet i Nationals Varieté den 1. November 1896. Det af Skæbnen saa ofte og saa haardt omtumlede Etablissement befandt sig atter i en Krise. Vilde Dagmar Hansen kunne hjælpe det over denne? Ærlig talt — der var ikke den Gang ret Mange, som troede derpaa.

Dagmar Hansen havde debuteret paa Kasino. Tidlig meget smuk og meget udviklet havde hun let ved at finde en Plads i de brogede Kor, som skulde dække over de daværende Stykkers magre Indhold. Men den egentlige Teatervej blev kun kort. Frk. Hansen kom til Nationals Teater, som lededes af nu afdøde Ferdinand Schmidt og hvor der ligeledes var stor Anvendelse for unge og smukke Damer. Med Talentet tog man det ikke saa nøje — i alt Fald ikke det kunstneriske.

Imidlertid — her traf Dagmar Hansen den lille, livlige Inspektør Sophus Jacobsen. Denne blev senere Ene- og Meddirektør for det da til Varieté paany forvandlede National, og det var under Trykket af de økonomiske Vanskeligheder, at den elskværdige, sangvinske, men iøvrigt dygtige Direktør sagde de historiske Ord: Noget maa der gøres!

Dagmar Hansen var den Gang ledig. Forsaavidt som hun ikke havde noget Engagement ved en Scene. Hun var saa smaat begyndt at blive feteret i visse højere Kredse. En Kammerherre og en Kammerjunker stredes om at sikre hendes Popularitet. Saa kom Tilbudet om fornyet Scenevirksomhed. Frøkenen slog til. Sophus straalede, og Kammerherren og Kammerjunkeren sled i det værre end før for at skabe Stemning for Premieren.

Th. Fugmanns Restaurant, Kongens Nytorv.

Dette kunde i og for sig ogsaa nok gøres nødig.

Jacobsens Med- eller Overdirektør, den vidt berømte Thor Jensen, som har vundet over hundrede blodige Slag og kun tabt ét — mærkeligt nok mod en Fabrikant af Pengeskabe, en Smed, laa, som Historien en Gang vil forklare det, i Fejde med en stor og mægtig Hær: de københavnske Journalister. De to Parter havde tidligere været fine Venner og de sidste havde ofte hos den første været bænket til et godt Lag, hvor der ikke blev drukket Vand alene. Men det var just det, som gav Anledning til Krigen. Thi da det kom Journalisterne for Øre, at Thor førte Bog over den Art Udgifter, slog de sig sammen og svor at straffe ham haardt.

Nu skulde det altsaa gaa ud over en Uskyldig — over Dagmar Hansen. Der var kun to Journalister, som stillede sig paa Frøkenens Side — det var de to Drosler Hermann Henrichsen og Johannes Hansen. Hos den Første blev holdt en Souper, hvori alle Varietéanmelderne deltog. Henrichsen havde sammen med Glesen skrevet de nye Viser til Frøkenen. Han var god Ven med de to Direktører. Han bad nu for Frøkenens unge Liv — men Premiereaftenen mødte kun Johannes Hansen *ex officio*. Og Dagen efter var hans Blad „Avisen" det eneste, som omtalte Premieren — hvilket blev belønnet med extra store Annoncer!

Peter Rasmussen i Cirkus Varieté havde hørt, at der arbejdedes underhaanden for at skaffe Dagmar Hansen en Succes. Han var ikke glad derover, og da Carl Muusmann om Aftenen kom over paa det skarpe Hjørne og sagde, at han nok troede, at „Dagmar" kunde trække Hus otte eller fjorten Dage, svarede Peter Rasmussen: „Det er forfærdeligt at tænke sig, at saadant et Numer skal kunne trække Hus blot i to Dage!" — Ak! næste Aar var Rasmussen selv Direktør i National, og det blev just den samme Dagmar Hansen, som reddede Sæsonen for ham. Hun var der i tre Maaneder, og hun var først hos Thor og Sophus i 6! Aften efter Aften var der fuldt Hus, og da Olfert Jespersen havde skrevet de bekendte Viser Lingerlongerloo og Peter og Line, gik Succesen over alle Grænser. Hele København gik og nynnede Viserne. Hver Gadedreng fløjtede

Oh Dagmar,
Oh Dagmar,
Vil Du være min,
Saa vil jeg være Din

— — — eller man sang de populære Strofer:

„Den unge flotte Levemand
Har hjemme i Hobro,
Og han skal være noget Stort,
Langt mer end cand. philos.!
Han læser og studerer væk
Og bruger Pen og Blæk,
Og særlig Rutine han har
I stadig at skrive paa een Melodi,
Netop den, som den Gamle kan li'.
Linger, longer — — —
Kære lille Far,
Du kan tro jeg linger, longer, længes efter Svar.
Bøger koster Penge, saa det er en Gru,
Men særlig koster — Linger, longer, loo!

Navnlig den diskrete Maade, hvorpaa Frøken Hansen sang eller rettere foredrog de sidste Ord, vakte strax vild Jubel.

Alle blev da ogsaa hurtigt enige om at anerkende hendes sanglige Evner, ligesom der jo ikke havde været Dissens om, at hendes personlige Fremtræden var den stateligste og skønneste, som endnu var set paa nogen københavnsk Varieté.

Lidt efter lidt fulgte Journalisterne da ogsaa i Kølvandet, glemte deres Vrede mod Thor og begyndte at anmelde. Hvorledes skulde det være andet. Journalistiken maa jo følge med Tiden, og Dagmar Hansen blev hurtigt en Begivenhed.

Næppe var den interessante Sæson endt, før den berømmelige Provinstourné begyndte. Da Dagmar Hansen i sex Maaneder uafbrudt havde kunnet fylde National, ræsonnerede

Jacobsen, at hun ogsaa maatte kunne gøre sig i Provinsen. En Fotograf ved Navn Philipsen blev en Slags Impresario. Der skaffedes nogle almindelige Artister — og Tournéen begyndte og endte med — Underskud.

Provinsen var ikke København, og Philipsen var en daarlig Starter. Reklamen blev ikke benyttet, eller i alt Fald blev den slet benyttet, og selv om enkelte Byer som Aalborg og Odense betalte sig, blev Hovedresultatet dog tarveligt.

Det blev Dagmar Hansens første Provinstourné og sikkert ogsaa den sidste.

Hun selv kunde tage det med Ro. Hun var ikke pekuniært interesseret i Under- eller Overskud, og desuden havde hun faaet andet at tænke paa. Forude vinkede allerede Europaberømmelsen.

Rygtet om Dagmar Hansens enestaaende Succes var naturligvis hurtigt naaet ud over Landets Grænser. Varietédirektørerne i Alverdens Riger og Lande maa jo have Øjnene og Ørene med sig. De har deres Agenter allevegne, og viser der sig noget Nyt, maa det strax indfanges. Dagmar Hansens Ry fløj saa meget hurtigere, som det alene var en Mærkværdighed, at hun kun var Sangerinde. De fremmede Direktører ræsonnerede da ganske tørt, at hun maatte være en ualmindelig almindelig Sangerinde, naar hun ganske ene, blot ved sin skønne Person og ved sit Foredrag af nogle Viser i sex Maaneder havde kunnet fylde en stor Varieté. Det manglede da ikke paa Tilbud. Gamle Rantzau i Tivolis Varieté, som ellers saa skævt til alle Konkurrenter og alle Sangerinder, der ikke var uddannet i hans „Skole", sagde uden at blinke: „Dagmar kan, naar som helst hun vil, faa Engagement hos mig i Kisten" — — — At det ikke gik, som han prækede, véd Enhver.

Dagmar Hansens første Optræden i det Fremmede blev i Stockholm, hvor hun havde en net Succes. Pudsigt nok var der samtidig visse danske Kammerherrer og Kammerjunkere, som à tout prix maatte foretage en Forretningsrejse til Stockholm!

Th. Fugmanns Restaurant, Kongens Nytorv.

Derfra gik Turen til Christiania. Dagmar Hansen kom til denne By paa det mest heldige Tidspunkt. Nansen var lige kommen hjem fra Polaregnene, og en almindelig Begejstring greb hele Folket. Hun havde dernæst det Held at faa en lokal Vise, som handlede om André og Nansen og slog vældigt an. Det hed blandt Andet i den:

Oh Nansen,
Oh Nansen,
Du er dog den raskeste, stolteste Svend!
Oh Nansen,
Oh Nansen,
Hvis Du vil, maa Du være min Ven!

Sligt kunde Normændene ikke staa for og der var hver Aften en Jubel uden Lige. Kun den tykke Hulda Malmstrøm stillede sig skeptisk overfor Succesen, men dette Standpunkt forklares af, at hun personlig nød stor Venlighed af den fejrede Primadonna. Det var da ganske naturligt, at hun gav Skam til Tak.

Saa kom den fornyede Optræden i National, der altsaa nu tilhørte Peter Rasmussen, og derefter begyndte Farten rundt i Europa paa alle de første og største Scener, stadig under fænomenal Succes.

Naturligvis kunde alt dette Solskin ikke gaa af uden Skyer.

Efterhaanden som Dagmar Hansens Berømmelse steg, vaagnede Misundelsen, og det vil ikke undre, at det var de Hellige, der satte den i Værk. Frøken Hansen boede, naar hun opholdt sig i København, sammen med sin Familie. Da hun første Gang optraadte i National, boede hun i Fredericiagade, flyttede derfra til Vestervold og derfra til Vesterbrogade — men fordreves stadig. De Hellige havde med vanlig Aktualitetssans set, at der kunde gøres et Nummer for dem ud af den fejrede Sangerindes Optræden. Dagmar var

fem og tyve Aar. Denne Ungdom var skøn og mulig ikke absolut kristelig. Den holdt sig til Rantzaus bevingede Ord:

Har Du kun elsket Glutten, tømt Pokalen,
Saa bliver Du nok lukket ind i Salen.

Al Folket laa for hendes Fødder. Prinser, Adelsmænd, Forretningsmænd, Presse og det store Publikum. Det var ikke saa underligt — det vilde ogsaa have været utaknemligt — hun gengældte al denne Hyldest og tog imod den med aaben Favn. Hendes Filosofi var yderst populær. Hun skyldte Ingen Noget, var hjælpsom til det yderste mod Fattige, fornærmede Ingen — maatte hun saa ikke have Lov at skænke sin Gunst til hvem, hun vilde.

De Hellige — alle disse sorte Slavesjæle, der vil have hele Lammestegen for deres egen Mund — havde en anden Moral, og de forfægtede den med de verdsligste Midler. Man udvirkede, at Politidirektøren forbød hendes fremtidige Optræden i København, og man udvirkede, at hun ikke kunde faa Lejlighed! Det lyder utroligt, men man maa erindre, at der er Tale om danske Forhold og at vi lever i det tyvende Aarhundrede!

Saaledes gik det til, at Dagmar Hansen blev Villaejer i Hellerup, hvor hun boer paa Aurehøivej sammen med sin Fader og sin unge Stedmoder, efter at hendes Moder var bleven dræbt ved Gentoftekatastrofen.

Denne Forfølgelse fra de Hellige har dog næppe skadet Frk. Hansen. Den har maaske kunnet ærgre hende forbigaaende, men den har kun øget hendes Popularitet.

Saaledes bør det nævnes med megen Anerkendelsse, at ingen Ringere end Dr. Edv. Brandes talte hendes Sag i „Politiken" under de famøse Chikanerier. Naa, men Edv. Brandes er jo ogsaa et Mandfolk.

Dagmar Hansen kom til „Over Stalden". Autoriteterne i nordre Birk har heldigvis været frisindede nok til at ind-

rømme Loke samme Ret som Thor. Vi kan ikke nævne dette uden at komplimentere Birkedommer Valeur for hans Optræden. I to Sæsoner har Frk. Hansen nu skabt Liv og Stemning i den smukke Varieté. Omegnens „upper ten" har hver Aften fyldt Lokalet og vedtaget, at hun er for smuk og god til at puttes i Missionens sorte Gryde.

I en Sommervarieté som „Over Stalden" hører da Dagmar Hansen ogsaa hjemme. Hun er jo mere end nogen anden Sommerens Sangerinde. Hun staar nu i den Alder, der altid burde være Kvindens — — —

Maaske kan unge Piger være meget søde,
Og muligvis faa svage Hjærter til at gløde —
Men *Barnemad* det er og blir dog kun.
Nej maa jeg be' om andet til min egen Mund,
Jeg synes bedst om den, der Kærligheden *helt* forstaar
Og ej i Et og Alt er fra igaar.
Med andre Ord: stod det til mig —
Saa skulde Dagmar altid være tredve Aar.

Hvorledes skulde det da kunne tænkes, at Dagmar Hansen ikke ogsaa iaar vil formaa at fylde „Over Stalden". Hun, som selv er Sommer, Sol og Sang. Og saa i et Land, hvor Sommeren er saa kort.

Der er gjort megen Reklame for Dagmar Hansen. De Hellige har en stor Del af Æren, der er ogsaa skrevet en hel Roman om hende i „Forposten", og var end noget sandt, var der dog meget Lyv iblandt — men den største Reklame for hende har næst efter hendes Skønhed og Talent hendes Viser været. Hun formaar som ingen anden dansk Sangerinde at foredrage en Vise. Hendes Stemme er ikke stor, men vel skolet. Man hører hvert Ord, hun synger, og man hører dem, som de netop skal høres.

Hendes Repertoire har selvfølgelig handlet om Kærligheden — Kærligheden i dens fuglefri Tilstand, i dens Poesi,

i dens Pudsighed. Saavidt vi véd, er hendes Viser altid slupne nogenlunde let gennem Censuren, thi selv om de har været og nødvendigvis maa være pikante, har de aldrig været raa. Kun en enkelt Gang vides det, at en Vise helt er bleven forbudt. Den handlede om Draga, gik paa Melodien „Sig mig, lille Karen", og det hed et Steds i den: -

Se, nu er det Foraar, og Sommeren staar for Dørn,
Jeg fik nok af fuld Musik, men jeg fik ingen Børn.
Sig mig lille Draga, hvad mener vel Du,
Tror Du ikke nok, at jeg kan en Gang endnu.

— —

Den gik ikke, og den var dog saa ligefrem!

Dagmar Hansen har i Aarenes Løb foredraget over 50 originale danske Sange. Berømte er „Anna med det krøllede Haar", Lingerlo-Visen, Peter og Line, Visen om det lille Instrument, paa hvilket Damerne kan tjene saa mange Penge, den lille Enke, Knækparasollen etc.

Af de nyere kan nævnes en Sang til Klabautermelodien:

I „Over Stalden" er der Liv og Fest
Og Fugmanns Haller staar i Sommerglansen,
Den høje Adel der er stadig Gæst,
Den kommer for at høre Dagmar Hansen.
At hun kan trække, Mange ej forstaa,
Men Grunden den er ligefrem som saa:
Hun aldrig har holdt opredt tvende Senge,
Derfor kan hun nu holde sig saa længe!

— — —

Og endelig en af de allersidste til en Bellmannsk Melodi:

Husker Du, Dagmar, den Kvæld i Dit Kammer,
Da jeg første Gang i Dit Jomfrubur saa;
Ak! Det er derfra min Længsel nu stammer,
Du, som længes selv, kan det sagtens forstaa.
Stjernerne lyste paa Himmerigs Hvælv,
Højt deres Glans være lovet og priset;
Du var den skønneste Stjerne dog selv —
Ledte mig til Paradiset.

Enerepr.: Brødr. Borring.

VOLKE'S ÄKTA CALORIC

rveres

er Stalden,

ungsted Badehotel,

ugmann, Kongens Nytorv.

C. F. Hansen's

Viktualieforretning.

1ste Klasses Varer.

Nordre Frihavnsvej 2.

København.

Leverandør til „Over Stalden", Charlottenlund,
Th. Fugmann, Kongens Nytorv, København,
Rungsted Badehotel.